

2017 Juni | 61. årgang | Nr. 2

Menighetsbladet

for Byåsen og Sverresborg

Fellesskap

5 50 år siden
konfirmasjon

7 Når gleden
mangler

10 Flyktninger
som ressurs

15 Fjeldsæter-
banen

INNHOOLD

Å høre til	s 2
Forskjell for foreldre	s 3
Hvilken by ønsker vi oss?	s 4
I beste mening	s 5
Biskop Tor Singasaas	s 6
Når gleden mangler	s 7
Trosopplæring i Byåsen	s 8
Trosopplæring i Sverresborg	s 9
Portrettet: Mildrid Wiik	s 10
Helmer	s 12
Vi satser på unge ledere!	s 13
Grønn kirke	s 13
Trondhjems Skiklub og en Fjeldsæterbane	s 15
Slekters gang	s 16
Det skjer	s 17
Gå på gudstjeneste	s 18
Menighetsinformasjon	s 19
Gjesteskribent: Knut Arnljot Braa	s 20

Menighetsbladet for Byåsen og Sverresborg

Utgiver: Menighetsrådene
Opplag: 12.275
Neste nummer: September 2017
Frist for stoff: 17. august 2017

Redaksjonskomité:
Per Ottesen
Tor Asle Kleveland
Ivar Selmer-Olsen
Hans Kristian Solbu
Steinar Leirvik, redaktør
Design og layout: Skipnes AS

Kasserer og annonseansvarlig:
Ingrid Eikli Heggset
994 36 000

Kontonummer menighetsbladet:
8601 43 54389
Takk for din støtte!

FORSIDEBILDET

Foto: Amanda Gerhardsen

TAKK FOR DIN STØTTE

Vi trenger din hjelp for å gi ut
Menighetsbladet, og er glade for
alle som støtter oss!
Takk for ditt bidrag til konto
8601 43 54389!

REFLEKSJONER

Tekst: Ludvig Aasen, prest i Byåsen kirke

Å høre til

- Å tro kan best beskrives som å høre til.

er sunt med litt press, for å unngå likegyldighet. Det finnes også farlig press. 80 prosent av ungdom lever med usunt press i hverdagen. Press på karakterer, utseende, klær, på å ha venner, være aktive og populære på sosiale medier. Det er krevende å leve i «Generasjon prestasjon». Press på å prestere er kanskje noe alle kan kjenne seg igjen i?

Vi trenger steder der vi kan legge fra oss presset. For idrettsutøvere er det viktig å restituere seg etter at de har prestert. Kroppen trenger hvile for at den skal fungere. Alle trenger vi fellesskap der vi kan slippe å prestere. Mennesker som bekrefter deg for den du er og ikke bare det du gjør, som tar imot deg når livet er både godt og vondt, som du kan stole på, diskutere med og være ærlig mot. Vår viktigste oppgave i livet er å gi hverandre en trygg identitet på at vi alltid er elsket, uavhengig av hva vi presterer! Det er også kjernen i kristen tro.

Kirka er et sted hvor vi kan være oss selv, uten å prestere. Der vi kan komme med livet slik det er. Tro kan oppleves som et stort og vanskelige ord. Vi tviler og vi tror. Tro er ingen prestasjon. Å tro er ikke å forstå alt, heller ikke å mene og gjøre de riktige tingene, eller å ha en bestemt følelse. Å tro kan best beskrives som å høre til.

Når jeg ser et barn som blir båret til dåp, blir jeg minnet på at ingen mennesker kan bære seg selv. Vi tilhører noe større. Vi tilhører et fellesskap av mennesker som bærer oss gjennom livet, og vi tilhører Gud. Helt fra begynnelsen av livet vårt, før vi kunne prestere noe som helst, har vi tilhørt Gud. I tre hender fulle av vann i dåpen, ble det usynlige synlig – at Gud vil gå med oss gjennom livet.

Kristen tro lover ikke et liv uten vanskelige dager. Jesus kom for å vise oss at vi tilhører hverandre. Noen ganger bærer vi, og andre ganger blir vi båret. Men alltid hører vi Gud til.

I mai har vi hatt mange konfirmasjoner i kirkene våre. Vi har blitt kjent med mange flotte ungdommer! «Tidens ungdomsgenerasjon» blir dagens ungdom kalt. Ungdata-undersøkelsen fra 2016 viser at de drikker mindre alkohol, det er mindre vold og kriminalitet enn blant tidligere ungdomsgenerasjoner. Dagens ungdom er bedre på skolen og trener mer enn det foreldrene deres gjorde.

Men undersøkelsen viser også at aldri før har det vært så stort press på ungdom som nå. Jeg tror det

KJÆRE LESER

Tekst: Steinar Leirvik

Forskjell for foreldre

Jeg må innrømme at jeg er litt usikker på hvordan jeg skal forholde meg til tiggere. Og da tenker jeg ikke på de som stopper meg på Nordre for å selge tyverialarm, abonnement på Adressa eller vil ha meg til å støtte et godt formål. Her tenker jeg på de som sitter med en kopp for å få de kronene vi har til overs. En dag måtte jeg tenke annerledes.

Jeg kom fra begravelse i svart dress og «presteskjorte,» da jeg hilste på Narcisa første gang. Hun er fra Romania, og har ofte sittet ved Migosenteret. Ektemannen Gregor har ofte hatt sin arbeidsplass på den andre siden av senteret. Noen ganger har jeg gitt dem litt penger, men det varme smilet kommer også når jeg bare tar tid til å stoppe opp for en liten prat.

Det største smilet hos Gregor, så jeg kanskje den kvelden da vi møttes på Lerkendal etter RBK-kamp. En mann på Byåsen hadde tatt ham med på «allstar»-kampen med gamle Rosenborg-helter i forbindelse med klubbens 100-årsjubileum. Da var det ikke tiggeren og presten som møttes. Men likeverdige mennesker som delte felles interesse for fotball.

Narcisa og Gregor har nok skjønt at jeg er prest. Jeg vet at de fleste rumenere er kristne. Når de forteller om barnet sitt som er igjen hos bestemor, forteller jeg om mine to barn.

Det er rart dette med ungene våre. Mine er blitt store. 21-åringen har flyttet hjemmefra, og datteren på 17 har vært på utveksling i Spania dette året. Noen ganger kjennes det som de er langt unna, og en slik dag der jeg savnet barna mine ekstra mye, møtte jeg både Narcisa og Gregor som snakket alvorlig utenfor Migosenteret.

Det viste seg at treåringen deres måtte på sykehus, og de var så langt unna! Da kjente jeg det i magen. Når små barn er syke, vil vi hente i barnehagen, eller ha dem i nærheten. Kanskje legge dem i en god seng og bre dyna godt over. Lage kakao. Eller stryke over kinnet. Rumenske foreldre er helt sikker ikke annerledes. De vil være hos barna sine. Og gjør alt de kan for at neste generasjon skal få det godt. Gregor er håndtverker og tar gjerne all slags arbeid for å slippe å tigge.

Narcesa er litt forsiktig, mens Gregor snakker gjerne. Og jeg merker fortvilelsen over situasjonen som har endret seg for tiggere i Norge. Etter at NRK sendte programmet «Lykkelandet,» med fokus på bakmenn og kriminalitet knyttet til deler av tiggermiljøet i Bergen. Politiet i Trondheim har ikke signaler om at det er bakmenn som organiserer tiggingen her i byen.

De fleste tiggerne får ikke penger fra meg. Men jeg prøver alltid å møte blikket. Ikke vet jeg om det er riktig å tenke slik, men jeg tenker at kanskje er det bra at tiggerne er her? Hvis de gjør at jeg får en påminning om hvor heldig jeg er, men også hvor sårbart livet er for mange andre. Vi kan ikke redde hele verden alene – men kanskje kan et blick gjøre dagen for et medmenneske bedre?

Hvilken by ønsker vi oss?

Tekst: Steinar Leirvik

Byutvikling skal ta hensyn til mennesker, politikk og penger i samspill. Trondheim kommune er opptatt av å fortette byen, samtidig innbyggere spør seg om det ikke er grenser for hvor mange grønne lunger som skal bygges igjen. Vi har snakket med Tove Hellem, planlegger med ansvar for kommuneplanens arealdel:

- Kommunen er opptatt av å fortette byen. Dette skjer i tråd med Kommuneplanens arealdel som ble vedtatt i 2013. Planen er tilgjengelig for alle, og har bestemt hvilke områder som skal bygges ut og hvilke områder som skal ivaretas som grønnstruktur/parker.

Når vi spør om hvilke utfordringer som er størst i dag, svarer Hellem:

- Det må være dette med klima. Vi vet at biltransport står for en stor del av klimagassutslippene, og utfordringene for Trondheim, er å planlegge på en slik måte at vi kjører mindre personbil. Det er en krevende utfordring å legge til rette for transformasjon og fortetting som i større grad må til for å oppnå klimamålene.

Godt tilbud av offentlige tjenester

Befolkningen i de ulike bydeler endrer seg. Sverresborg bydel har for eksempel en stor andel av eldre som bor alene. Tove Hellem understreker at kommunen hele tiden arbeider med å sikre et godt tilbud av offentlige tjenester i den voksende befolkningen – også på Byåsen. Med dette menes det at det er tilstrekkelig med barnehager, skoler, helse – og velferdssenter og lignende.

- Det er en rekke verdier og forhold som er skal ivaretas i planleggingen, sier Tove

Hellem og ramser opp: - Det handler om parker og uterom, gode bomiljø, gang- og sykkelveger, trafikkforhold, renovasjon, adkomst, lys og skygge og støv og støv.

- Videre har kommunen signert en bymiljøavtale hvor det er mål om nullvekst i personbiltransporten. Rådmannen forsøker å balansere de ulike hensynene, men det er planmyndigheten, det vil si politikerne i bystyret som fatter beslutningene.

- I den grad mine drømmer er relevante, sier arealplanleggeren, drømmer jeg om en attraktiv og klimavennlig by, det vil si en menneskevennlig by der det er korte avstander.

Viktig med langsiktige mål

Som vanlige innbyggere, er vi gjerne oss selv nærmest. I byplanleggingen trenges et større overblikk:

- Det er viktig at kommunen har et langsiktig mål å arbeide mot. Hvilken by er det ønskelig å bygge? På 70-tallet var bilen premiss for planleggingen, og dette forsøker vi å reparere nå. Målet er en mer menneskevennlig by hvor det er lagt mer vekt på å gå og sykle, slik både nasjonale, regionale og lokale politikere ønsker.

- Arealplanen i kommunen kan alltid bli bedre. Staten arbeider nå med å undersøke transportkonsekvenser ved ulike byplangrep. Her er ambisjonen å se nærmere på hvilke fortettingsgrep det skal legges opp til for å bevege byen i en mer klimavennlig og attraktiv retning, avslutter Tove Hellem.

Foto: Adresseavisen

I beste mening

I år er det 50 år siden jeg ble konfirmert i Havstein kirke. Vi var 256 konfirmanter i Byåsen menighet i 1967, 36 ble konfirmert i desember, resten i mai. Jeg er ført opp som konfirmant nr. 183 i kirkeboka, – og jeg ble konfirmert på den siste gudstjenesten 15. mai sammen med 28 andre. (Nr. 3 fra venstre i nest øverste rekke.)

Tekst: Hans Kristian Solbu. Foto: Schrøder

Jeg må innrømme at jeg ikke husker så mye fra konfirmantundervisninga annet enn at vi hadde den ganske tidlig om morgenen fordi vi gikk på ettermiddagsskole på Byåsen skole. Uglå skole var ikke bygd enda. Men jeg husker overhøringsgudstjenesten, at det ikke var noen som ville svare da presten spurte hvilket tema vi hadde forberedt oss på. Det var 3. trosartikkel om Den hellige ånd, fordi vi skulle konfirmeres 2. pinsedag, men ingen ville svare først, og i alle fall ikke jeg, – fordi det var faren min som var presten. Og så husker jeg godt hvordan vi kniste ved alterringen på konfirmantalergangen søndagen etter konfirmasjon fordi alle holdt begeret opp ned.

Katekismen – et mareritt?

Sånn overhøring driver vi ikke med lenger. Heldigvis. Det er lite konfirmantene må pugge. Men for mange av oss som er litt oppi åra, står salmebok og katekisme som mareritt. Vi skulle ikke bare kunne budene og trosbekjennelsen og så videre, vi skulle også kunne forklaringene, – som vi ofte skjønnte lite av.

Martin Luther skrev Den lille katekismen i 1529. Hva var poenget med det?

I år er det 500 år siden Luther slo opp sine teser på kirkedøra i Wittenberg, og dermed startet reformasjonen. Noe av det viktigste for Luther var å ta fra paven, biskopene og prestene den makten de hadde over folks samvittighet. Han hevdet at folk skulle lytte til sin egen samvittighet, og at de selv skulle gjøre sine valg på bakgrunn av det. Luther ga myndighet og autoritet til det enkelte menneske.

Samtidig ville Luther, ved hjelp av den nye teknologien som boktrykkerkunsten var, gi folk kunnskap som de kunne ta sine valg utfra. Og katekismen var en svært moderne måte å gjøre det på den gangen:

Den skulle brukes i hjemmet, og skulle fungere som en samtale: Man lærte seg for eksempel ett av budene, og så skulle man spørre: Hva menes med det? Og så kom forklaringene som svar på det spørsmålet.

Kritisk sans

I dag går ikke dette for å være noen god pedagogikk. Og dessuten har vi nye teknologiske hjelpemidler for å skaffe oss kunnskap: blant annet massemedier og sosiale medier. Men hovedpoenget for Luther er likevel fortsatt viktig: Vi trenger kunnskap, innsikt og kritisk sans for å ta selvstendige avgjørelser. Vi trenger trygghet på vår egen betydning og verdi, og på vår rett til å mene, tenke, føle og velge.

Å være «kritisk» betyr ikke å være negativ. Det betyr å kunne skjelne mellom hva som er viktig og uviktig, hva vi kan stole på og ikke stole på, hva som holder mål og hva som ikke gjør det. Og for å oppøve vår kritiske sans trenger vi kunnskap, samtale og diskusjon. Dette er ikke minst viktig i

vår tid der vi må være oss bevisst på hva som er falske og alternative nyheter og sannheter. Og vi trenger hjelp og mot til å komme oss ut av bindende mønster og tankemåter om hva som gjør oss attraktive som mennesker.

8. bud

Og dessuten: Luthers forklaringer, – ikke alle av dem er utdatert. Ta for eksempel det 8. bud: «Du skal ikke tale usant om din neste». Hva menes med det? *Vi skal frykte og elske Gud, så vi ikke sviker eller baktaler vår neste eller sprer onde rykter om ham, men unnskylder ham, taler vel om ham og tar alt i beste mening.* Denne forklaringen kunne vi gjerne ha for øyet i debatter, i samtaler og ikke minst når vi tvitrer, oppdaterer status på Facebook eller deltar i kommentarfeltene: Å ta alt i beste mening.

Derfor har vi en viktig arv å bære videre fra Martin Luther og reformasjonen, enten det er 50 år, 20 år eller 1 måned siden vi ble konfirmert.

Biskop Tor Singsaas

Vår vakre sårbare jord

Jorda er merket med korsets tegn.

Denne våren har jeg opplevd noen ubeskrivelige vakre morgener når jeg har gått gjennom Domkirkegården, – en symfoni av vidunderlig fuglesang fra de høye majestetiske trærne hvor også kråka har deltatt i orkesteret med sin «hæse bass».

Kirkegården kalles både «gudshagen» og «gudshånda». I den blir vi lagt når livet er til ende. Gud vet hvor alle er, både i liv og død. Å gå gjennom «gudshagen» og vite at du er i «gudshånda», gir en helt spesiell fred. Domkirkegården har om våren et mykt teppe av blå blomster tett i tett.

På vei opp til Storhornet i Oppdal har jeg kjent på lukta av jord, – møtt kvitveisen, – som har en egen evne til å melde inn det nye livet om våren.

Når vi er ute i naturen utvikles en ærefrykt og opplevelse av fellesskap med alt det Gud skapte. Vi merker vår felles sårbarhet.

Gud skaper med sårbarhet. Alt liv har det i seg. Sårbarheten skal

vi verne om og vedkjenne oss. I den erfarer vi at vi er gitt til hverandre. I sårbarheten holdes vi fast i at vi trenger medmennesker og en jord som ikke er såret til ødeleggelse.

I begynnelsen slo Gud korsets tegn over alt han hadde skapt. For Kristus, Guds Sønn var med alt ved skapelsens morgen.

Gud gjorde seg selv sårbar da han ga sin egen Sønn til jorda og verden. Han kom som en av de minste på jord. Guds Sønn veves inn i hele skaperverket ved at han blir til kropp i Jesus Kristus, og slik lar seg bygges opp av jordas materialer. Dette er Guds solidaritet, ikke bare med mennesker, men med alt han har skapt.

Gud viser seg i Jesus Kristus sårbar til døden, – på korset. Jesu Kristi tårer er fortsatt inne i det evige kretsløp av vann på jorda. Vi er med Kristus «korsfestet til jorda». Når jorda lider, gjør også vi.

Vi skal beskytte hverandre og jorda mot å bli såret.

Men vi sårer oss selv, hverandre og jorda. Ødeleggelse, ondskap og død følger i menneskenes spor.

Slik står vi Gud imot.

Men Gud tåler ikke at det skjer. Han vil ha sin skapning tilbake.

Slik blir Guds Sønn et medmenneske for hver en og av oss. Han går inn i ødeleggelsen, ondskapen og døden for vår skyld. Vi er ikke alene lenger.

Guds sårbarhet er uløselig knyttet til Guds kjærlighet. Ikke noe kan stå det imot. Til sist tar dette all makt fra ondskap og død.

Jesus Kristus lot seg korsfeste i kjærlighet til oss.

Han forsoner mennesker og skaperverk med Gud.

Korset er håpets tegn for alt sårbart liv på jorda.

TAKK

Jeg har vært biskop i Nidaros i 9 år, og prest i Nidaros bispedømme i nærmere 40 år.

Nå går jeg av med pensjon 1. september 2017.

Ved tjenestetidens slutt, vil jeg takke alle jeg har møtt som biskop i disse årene. Takk for mange store og gode opplevelser under visitaser og besøk i menighetene, – i bygder og byer i begge trøndelagsfylkene. Takk til menighetsråd og fellesråd, proster, prester, kateketer, diakoner, kantorer og andre tilsatte, – de mange, mange frivillige og dugnadsfolk, ordførere og kommunestyrerepresentanter, rådmenn, barnehage- og skolefolk, de som bor og arbeider i våre helse- og omsorgssentra, kulturarbeidere og alle som arbeider innen vårt mangfoldige næringsliv i trøndelagsfylkene. Jeg har møtt så mange mennesker i forskjellige yrkes- og virksomhetssammenhenger, at det er vanskelig å nevne alle ved sitt rette navn.

Derfor en varm takk til alle!

I Trøndelag har jeg erfart at «kristendom er lettere gjort enn sagt». Budskapet fra «Mannen fra Nasaret», og fortellingene om Jesus Kristus lever i kroppene våre.

Når vi viser hverandre barmhjertighet og nåde i livet, – når vi er medmennesker for hverandre, – når den minste av oss først blitt tatt vare på, – da vet vi hvem vi har det fra;

Vi har det fra Jesus Kristus, Guds Sønn, korsfestet, men oppstått til nytt liv.

Han vandrer levende, men usynlig imellom oss.

Vi ber Den hellige ånd om å få se og fornemme Ham i møte med hverandre.

Må Gud velsigne alle som bor og virker i vidstrakte Trøndelag.

Biskop Tor Singsaas

Når man har fått et barn, får man mange gratulasjoner, og velmenende ord.

«Du MÅ ta vare på denne tiden, for den får du aldri tilbake!»

«Nei, takk og lov for det», tenkte jeg, da jeg gikk og trillet rundt i snøslapset, med en kaffe latte i koppholderen på den nye, dyre vogna, med verdens vakreste baby i. Jeg var så sliten, så følelsesløs, jeg var en robot som gav babyen min det den trengte, men kjente på så altfor lite glede. Håpet var jo på et helt annet sted enn jeg var. I mange måneder hadde hode og hjerte og kropp forberedt seg på det nye som skulle komme. Håpet og forventningene la seg tilrette ett sted langt utenfor meg, og nå virket de helt utilgjengelige, som noen andres liv. Det var sikkert slik alle andre nybakte mødre hadde det, men jeg fikk det ikke til.

Forventninger til å få barn er stor, til at det skal bli så fint. Også i kirken er vi aller best på gleden over å få barn. På å gratulere, takke, døpe, velsigne, glede oss, fargelegge et nytt liv og foreldreskapet med de lyse fargene.

Men kanskje sitter enten mor eller far, eller begge to, i dåps-gudstjenesten med de mørke fargene i seg. Og så møtes de med lyse ord og forventning om takknemlighet og glede. Og de møter kanskje en prest som åpner dåpssamtalen med å si noe om hvor fantastisk det er å få barn. Og dermed lukker hele samtalen allerede ved start.

I kirken er vi gode på sorg. I krise, katastrofe og sorg, når det mørke er forventet, så har vi redskapene og ordene. Men hva når det er mørkt der vi forventer glede?

Opplevelsen av å ikke klare å glede seg, følges av skammen. Tanken om at det er meg det er noe feil med. Mine egenskaper som mor er dårlige. Min evne til å elske ubetinget finnes ikke.

Ens egen opplevelse er så sterkt på kollisjonskurs med alle andres forventninger til min opplevelse.

Å få et barn er en gave. Det er et mirakel og utrolig at det i det hele tatt går an. Det er en voldsom påkjenning, både fysisk og mentalt.

Vi må også fortelle hverandre fortellingene om det vi ikke mestrer. Om når det er mørke farger i oss. Gi den andre mulighet til å fortelle sin fortelling.

Slik det er virkelig og sant at det er fantastisk å få barn, er det like virkelig og sant at det kan være vanskelig.

Vi må være bedre på å åpne opp horisontene våre. Vi i kirka må la menneskers erfaringer forandre og kanskje også gi en bibeltekst feil.

For et annet menneske kan oppleve noe på en helt annen måte enn vi forventer. Kanskje kan det være godt at noen døde, og kanskje kan det være vondt å bli forelder. Og omvendt.

Redningen for meg ble en fantastisk barselgruppe. Vi snakket kanskje ikke så mye om det som var vondt, men vi møttes fast hver uke i ett år. Jeg vet egentlig ikke om de visste. Men vi møtte hverandre med varme klemmer og selv om jeg ikke fortalte hva som var mørkt i meg, så var det rom for det som var vanskelig, og en ærlighet om livet som gav trygghet.

Åpenheten rundt fødsels-depresjon er økende. Det er så godt å se! Men kirken ligger etter. Kanskje alt man trenger å gjøre er å være åpen for en annerledes erfaring: «Hvordan har det vært å få barn?» «Hvordan har du eller dere det nå?»

Og så kan det være godt å snakke med noen om det, og man kan søke hjelp.

Forfatteren av Johannesevangeliet var nok ikke så kjent med fødselsdepresjon, og hadde nok ikke født barn selv.

Det er så godt at det går over. At det er godt å være mor, og at det mørke med tiden fortreges av lyset. At gleden kommer, den trengte bare litt hjelp og litt tid.

Når en kvinne skal føde, er hun engstelig, for hennes time er kommet. Men når barnet er født, har hun glemt smertene i sin glede over at et menneske er kommet til verden. Johannes 16,21

Tekst: Silje Kristin Meisal

Maria

Gunn

TROSOPPLÆRING BYÅSEN

Faste aktiviteter

- Byåsen Pre Soul Children over **mandager i oddetallsuker kl. 17.30**, oppstart 28. august.
- Byåsen Familiekor over **mandager partallsuker kl. 17.30**, oppstart 4. september.
- Byåsen KFKU-KFUM Speiderne møtes ved Haukvatnet **onsdager kl. 18.00-19.30**.
- Søndagsskole: **Søndager** unntatt ved familiegudstjenester.
- Babysang: **Tirsdager kl. 11.00 og 12.00** i Byåsen kirke. Oppstart 22. august.
- Shelter ungdomskafé: **Tirsdager kl. 18.00-22.00 og fredager kl. 19.00-23.00**.

JUNI

11. Familiegudstjeneste ved Lianvatnet
Ungdomsgudstjeneste og lederavslutning på Sorum gård
- 19.-22. SommerCamp på Shelter

AUGUST

- 7.-11. SommerCamp på Shelter
- 14.-18. SommerCamp på Shelter
18. Noahs ark for 2. trinnselever i Byåsen kirke
- 18.-20. Camp Carpe Diem – leir for ungdomsledere

SEPTEMBER

10. Carpe Diem ungdomsleder-samling
16. Tur til Kløverhytta for 5. trinnselever

OKTOBER

1. Familiegudstjeneste med utdeling av 4-årsbok, Byåsen kirkes barnehage medvirker
 1. Carpe Diem ungdomsleder-samling
- Kirkebokspionene: 3 samlinger, datoer kommer.
- 9.-13. ShelterCamp – aktiviteter i høsferien
 22. Familiegudstjeneste med utdeling av 6-årsbok

NOVEMBER

3. Shelterfestival
 12. Ungdomsgudstjeneste
- Musikkfortellerstund for 3-åring, dato kommer.
Babygudstjeneste, dato kommer.
26. Lys våken for 6. trinnselever

DESEMBER

Krybbevandring, datoer kommer.

I vårvinterens lys ser vi tilbake på et fint semester med mye aktivitet og mange gode møter med barn og unge. Det er godt å få møte barn på fire og fem års undring over påskehistorien, en glede å se nesten 200 konfirmanter jobbe hardt ei hel helg under musikalen, eller møte blikket til babyene som har vært på babysang og som smiler når vi synger navnet deres, og gøy med alle som vil klatre i kirketårnet og krype gjennom flaggermustunnelen på Tårnagentdagen. Men det er aller mest

rørende at så mange i alle aldre oppsøker Byåsen kirke for å lære om kirken og kirkens budskap, og være sammen i gudstjenestefellesskap og andre samlinger. **Søndag 11. juni** avslutter vi semesterets barnearbeid med utegudstjeneste ved Lianvatnet i samarbeid med Barne- og Familierådet. Vi starter opp igjen i midten av august med Noah ark-dag for de som skal begynne på 2. trinn, og ungdomslederne drar på leir på leir til Solhaug leirsted.

Til høsten har vi gleden av å presentere et nytt tilbud for 5. trinnselever. Vi samarbeider med Byåsen KFKUK-KFUM Speiderne om en tur fra Granåsen til Kløverhytta lørdag **16. september**, med fokus på skaperverket og naturen, og gleder oss til en dag sammen med speiderne i friluft. Og vi gleder oss til alt det andre som skjer utover høsten! Følg med på hjemmesidene våre for oppdatert informasjon.

God sommer!

Dette kommer!

Noahs ark-dag

Skal du begynne på 2. trinn til høsten? Da har du sjansen til å lære noe nytt rett før skolestart! **18. august** fyller vi kirka med dyr, barn og en stor båt når vi skal ha Noahs ark-dag. Det blir snekring, forming, fortelling, dans og musikkverksted. Invitasjon kommer i posten. Ta med deg en venn og kom!

Babysang

Babysangen har pause frem til høstsemesteret. Oppstart er **tirsdag 22. august**. Da er du hjertelig velkommen hit til Byåsen kirke for ei koselig stund med sang og sosialt samvær. Åpen kafé annenhver tirsdag. Kaffe/te hver tirsdag.

4-årsbok og Kirkebokspionene

Høstens utdeling av 4-årsbok er **1. oktober** med påfølgende klubb-samlinger der vi blir kjent med boka og kirka.

Tur til kløverhytta

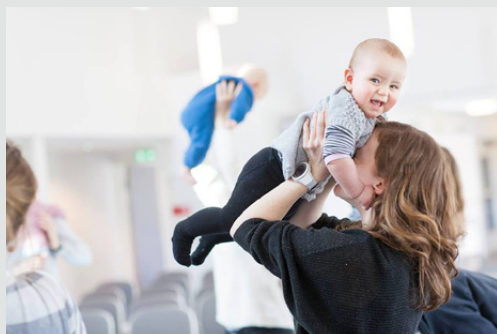
Nytt tilbud til alle 5-trinnselever. Vi går sammen fra Granåsen til Kløverhytta, der vi får være med på ulike speideraktiviteter. Mer informasjon og invitasjon kommer i posten.

Er du en av dem som skal være litt hjemme i sommer? Shelter holder åpent **hver dag i uke 25, 32 og 33!** Vi byr på masse artige aktiviteter, måltider og åpen klubb i kirka. Følg med på vår facebook-side for oppdatert informasjon!

Amanda

Babysang og MandagsCafé

Hver mandag er det åpen kafé fra kl. 11.00-14.00 i Sverresborg kirkesenter. Kl. 12.00 i skoleleuker er det babysang i menighetssalen. For mer informasjon se vår Facebook-gruppe **Babysang i Sverresborg kirkesenter**. Kom med den stemmen du har, for barnet er det den vakreste av alle!

Sverresborg Familiespeider

Familiespeiding

Familiespeiding er et speider-tilbud der programmet er rettet mot hele familien, og hvor voksne og barn skal lære, lage og leke sammen. Det er ingen aldersbegrensning og er et lavterskeltilbud for alle som ønsker. Vi bruker stort sett den lokale marka til turer, og møtes en søndag i måneden. Nærmere informasjon om arrangement og turer blir annonsert her og på facebook under gruppen **Sverresborg familiespeiding**. Her er alle velkommen!

Førsteklasses

Gratulerer du er Førsteklasses!

Å begynne i første klasse er en stor opplevelse for både barnet og familien! Hver høst blir 1. klassingene i menigheten invitert til gudstjeneste og en kirketorsdag hvor vi markerer at de har begynt på skolen. Det er familiegudstjeneste **3. september** med utdeling av bok og kirketorsdag **14. september** hvor vi prater om hvordan det er å ha begynt på skolen!

SVB KRYBBA

Annenhver onsdag samles ungdom fra 8. klasse og oppover på Sverresborg kirkesenter. Der har vi et sted og henge, ofte noe å spise, brettspill og god stemning. Følg med på Facebook «**SVB-krybba**»!

mini KRYBBA

Hver gang vi arrangerer Kirketorsdag så er det også MiniKrybba fra kl. **17.15** for 5.-7. klassinger! Det foregår på ungdomsrommet i kirkesenteret, og ledes av eldre ungdommer. Det er brettspill, playstation og god stemning!

Kirke Torsdag

Har du lyst på ferdig middag sammen med andre i nabolaget? Velkommen til kirketorsdag én torsdag i måneden! Man kan være med på «full pakke» eller bare deler av ettermiddagen. I vinter vil det bli arrangert **14. september, 5. oktober** og **23. november**.

Noas Ark

18. august er det Noas ark-dag i Byåsen kirke fra kl. 10.00 til 15.00. Denne dagen får du høre hva Bibelen sier om Noah, og vi skal også lage en båt som vi fyller med dyr. Alle 2.- og 3. klassinger i Byåsen, Sverresborg og Ilen menigheter er velkommen til en dag med masse moro!

JUNI

- 5. Familiegudstjeneste – Fjellseter kapell
- 7. Krybba
- 10-11. Sverresborg Familiespeider – Overnatting i telt
- 11. Familiegudstjeneste – Sverresborg kirkesenter
- 19. MandagsCafé og babysang

AUGUST

- 18. Noas Ark dag
- 21. MandagsCafé og Babysang
- 28. MandagsCafé og Babysang

SEPTEMBER

- 3. Familiegudstjeneste – Gratulerer du er førsteklasses!
- 4. MandagsCafé og babysang
- 11. MandagsCafé og babysang
- 14. Kirketorsdag – Førsteklasses!
- 16. Pilegrimsvandring for konfirmanter
- 18. MandagsCafé og Babysang
- 25. MandagsCafé og Babysang

OKTOBER

- 2. MandagsCafé og Babysang
- 5. Kirketorsdag – krølletreff!
- 8. Familiegudstjeneste – Utdeling av gave til 2-åring
- 16. MandagsCafé og Babysang
- 23. MandagsCafé og Babysang
- 30. MandagsCafé

NOVEMBER

- 6. MandagsCafé og babysang
- 9. Fireårskurs
- 12. Familiegudstjeneste – Utdeling av 4-årsbok
- 13. MandagsCafé og Babysang
- 20. MandagsCafé og babysang
- 23. Kirketorsdag
- 27. MandagsCafé og Babysang

PORTRETTE

– Tvinger til å tenke hva vi tror

Tekst: Steinar Leirvik Foto: Adresseavisen

Mildrid Wiik fra Ferstad er blitt pensjonist fra lederjobben for Kristent interkulturelt arbeid (KIA). Samtidig banker hjertet fortsatt sterkt for et varmere samfunn, og da hun brått ble enke høsten for halvannet år siden, var det mange fra hennes innvandrernettverk som ga mye støtte tilbake. – Flyktninger er ikke bare et problem!

- Det har vært sunt for nordmenn å møte muslimer, mener Mildrid Wiik. Tidligere lærer og leder for Kristent interkulturelt arbeid i Trondheim.

- Møter med muslimer har tvunget oss til å tenke gjennom hva som er vårt eget. Dette har vært bevisstgjørende, både i forhold til religiøs tro og hvordan samfunnet vårt er. Mange innvandrere har en sterk mistillit til det norske, og har vanskelig for å forstå skillet mellom tro og samfunn. Muslimske innvandrere synes det er merkelig at nordmenn ikke tror på Gud!

Alle kan bli flyktninger

Mildrid Wiik ble enke rett før jul i 2015. De 4 barna er blitt voksne og har flyttet ut, men da en student fra Burma trengte et sted å bo, bestemte Mildrid seg for å leie ut rom. Selv kommer hun fra Sykkylven på Sunnmøre, og vokste opp med foreldre som også hadde vært flyktninger til Sverige under krigen. I barndomshjemmet var det både ungarske og tsjekkiske flyktninger.

- Alle kan bli flyktninger, sier Wiik.

- De mange flyktningene som nå kommer til Europa, er en test på vår kultur, våre verdier og vårt menneskesyn. Dette vil vise

seg i måten var tar imot mennesker som har måttet forlate sine hjem, familier og land.

- Vi vet de flykter fra krig og ødeleggelse, og kan ikke gjøre dette til et spørsmål om økonomi eller om det passer vårt politiske system, mener Mildrid Wiik, og siterer Skriften: «Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, skal dere gjøre mot dem.» Vi må være lys våkne og ta imot dem!

KIA

Mildrid Wiik har jobbet i organisasjonen Kristent Interkulturelt arbeid (KIA) siden 1987. KIA arrangerer blant annet kurs i kulturforståelse, språk og matlaging, og de hjelper flyktninger og innvandrere til å finne seg til rette i nærmiljøet.

KIA sitt arbeid i Trondheim hadde bakgrunn i et ønske fra Nidaros bispedømme om å gjøre et arbeid for vietnamesiske båtflyktninger. Fra starten i 1987 jobbet Mildrid deltid for KIA, samtidig som hun var lærer på KVT. Det eneste hun hadde var en telefon, og så brukte hun og ektemannen Per sitt eget hjem for å inkludere innflyttere. De fikk også en vietnamesisk foster-sønn, som i dag er leder i et buddhist-tempel i Trondheim. For Kristent interkulturelt arbeid har det aldri vært en tanke at en skulle omvende folk.

En del av innvandrerne er kristne. Bare i det irakiske miljøet, kommer det mennesker fra 5 forskjellige kristne kirkesamfunn. Mange av dem har vanskelig for å finne seg til rette i sin egen kirke i Trondheim.

Mildrid og Per Wiik var begge også glødende engasjert for mennesker i kirkeasyl:

- Kirkeasylsaken synliggjorde at det var lettere å støtte mennesker langt unna, enn når de kom nært innpå en!

Etter at årene gikk, og de første dødsfallene naturlig kom i flyktningmiljøet i Trondheim, følte Mildrid Wiik det ble et tidsskille: - Dette synliggjorde sterke tradisjoner rundt dødsfall. Det ble behov for å legge til rette for å ta avskjed på en god måte.

Mangfoldspris

Høsten 2015 mottok Mildrid Wiik Trondheim kommunes mangfoldspris. Med sitt pågangsmot og sin raushet har hun gjennom 30 år hjulpet utallige flyktninger som har funnet veien til Trondheim. Juryleder og ordfører Rita Ottervik begrunnet tildelingen slik:

«Selv om det til tider har vært mange utfordringer å håndtere med begrensede ressurser, har vedkommende funnet løsninger. Engasjement, omsorg, et varmt hjerte og nestekjærlighet er noen av egenskapene til denne personen.»

- Mye av arbeidet har bestått i å følge opp dem som har fått

opphold og skal bo i Norge, og jeg har fått utfordringen med å hjelpe dem inn i samfunnet, sier Wiik, som oppfattet prisen som en støtte til arbeidet som leder for KIA Trondheim.

Organisasjonen som også samarbeider tett med tolketjenesten.

- Min drøm er at KIA skal bli overflødig, men kommunen er tydelig på at Trondheim trenger KIA.

Lært mye om egne fordommer

- Jeg føler at kommunen har vist at de har forstått hva KIA har holdt på med her i byen, og uttrykt at de synes dette arbeidet er viktig. Trondheim kommune har vært en viktig støttespiller for KIA-arbeidet.

Jeg er heldig som har fått jobbe med dette, og har fått følge nybosatte flyktninger på deres vei

inn i kultur og samfunn. Det kan egentlig alle gjøre, sier Mildrid Wiik.

Gjennom 15 år har KIA arrangert middager, som i praksis har vært kombinert med språkkurs. En pensjonert lektor som hadde jobbet med utenlandske studenter på NTH, meldte seg frivillig og bidro til at dette arbeidet bare vokste. Han opplevde til gjengjeld å få en nye familie og venner gjennom KIA sitt arbeid.

Mildrid blir ydmyk av å se hvor mye godhet og nettverk som har vokst fram gjennom arbeidet. Hun forteller at den tyngste utfordringen har vært å nå frem til etablerte norske miljøer.

- Flyktninger som kommer hit må få lære seg norsk ved å snakke med nordmenn. Vi må bli modigere og mer positivt nysgjerrige og åpne opp for de ressursene flyktningene representerer. Det er mye som for oss er en selvfølge, men som virker underlig og vanskelig for dem som er nye i Norge. Jeg har lært mye om egne fordommer og begrensninger, sier Wiik.

Takknemlig

Når vi til slutt spør Mildrid om hva som er det viktigste som hun tar med seg videre, sier hun:

- Alt hva jeg har sett og lært! Arbeidet har lært meg å se både tro og samfunn med nye øyne. Møtene med andre mennesker er som en uendelig stor skattkiste vi kan øse av, og jeg har sett at den som selv har opplevd tap, forstår andre mennesker bedre!

- Vi har hatt veldig mange flinke mennesker å spille på, og jeg er takknemlig for alle som har støttet oss. Behovet for kirkens omsorgsarbeid tar ikke slutt, og det er viktig å få synliggjort hva kirken skal være!

- Den største glede har vært møtene med enkeltmennesker. Jeg har hatt anledning til å møte mennesker i mange ulike situasjoner; jeg har grått med de gråtende og vært glad med de glade. Slik har jeg lært noe hele tiden, avslutter Mildrid Wiik.

Vi satser på unge ledere!

Tekst: Maria Fiske Eliassen

Et innholdsrikt år er over for konfirmantene våre. Nok en gang har vi fått bekreftet at det finnes utrolig mye flott ungdom på Byåsen! Vi ønsker å satse på unge ledere og har lang erfaring med ledertrening. Kanskje er vårt ungdomslederkurs noe for deg eller noen du kjenner?

Vi tilbyr lederkurs for ungdom året etter konfirmasjon. Kurset har som mål å utdanne og utruste fremtidens ledere. Dette gjør vi gjennom undervisning, praktiske øvelser, teambuilding og praksis i menighetene. Deltakerne får reise på en egen leir, hvor de blir kjent med andre ungdom fra menighetene på Byåsen. Kurset går over fem kvelder og to helger i løpet av vinteren 2017/18. I tillegg får deltakerne mulighet til å prøve seg som ledere på ulike arrangementer i menighetene.

Det er populært å være med som leder på «Lys Våken», et overnattingsarrangement for 6. trinn. Etter at årets kursdeltakere hadde vært ledere i et døgn i kirka, var

det ingen tvil om at mange vokser mye på erfaringene de får i løpet av kurset! Det gjør godt for en lederspire å erfare at når man evner å ta ansvar, blir man direkte belønnet med tillit og hengivenhet fra de barna man leder.

Det er alltid mye latter og glede, engasjement og gode samtaler når kursdeltakerne er samlet. Her er det rom for å stille spørsmål, tenke høyt rundt tro og tvil og dele erfaringer man gjør i løpet av året. I tillegg har vi mange morsomme aktiviteter, særlig på leir!

Vi ønsker å ha med deg som har lyst til å utvikle deg som leder, og som vil bidra til at barn og ungdom får gode møter med

Silje Helen Sæther,
15 år

«Kurset åpner muligheten for å bli kjent med flotte folk og få minneverdige opplevelser. Sykt givende arbeid, hvor du koser deg med andre samtidig».

kirka i årene som kommer. Ta kontakt med prest Silje Kristin Meisal for Ilen/Sverresborg menigheter eller Camilla Winsnes for Byåsen menighet dersom du har spørsmål eller ønsker å melde deg på.

Menighetens fokus på diakoni, undervisning og misjon, i Grønn kirke

I 2008 ble ny "Plan for diakoni i Den norske kirke" utgitt av Kirkerådet, hvor *Vern om skaperverket* står sentralt. Målsetningen med å ta med vern om skaperverket i planen, er å få kirken og menighetene til å ha større fokus på hvordan vår livsstil påvirker klima og miljø, gjennom å beskrive det som en viktig del av det diakonale arbeidet i kirken.

Å ta vare på skaperverket gjennom aktiviteter i trosopplæringen, i diakonien, gjennom temakvelder og i kirkens misjonsarbeid, er en viktig del menighetens arbeid.

Byåsen menighet har lenge hatt fokus på vern om skaperverket. Menighetsrådets vedtak november 2016, om ny tiltaksplan for videreføring av Byåsen menighet som Grønn kirke, er basisen for arbeidet som nå legges ned i menighetens arbeid innen feltet.

Høsten 2016 inviterte utvalget "Byåsen - Grønn kirke" alle utvalg og aktive grupper i menigheten, til å komme med forslag til den nye tiltaksplanen.

Menighetsrådet har prioritert følgende tiltak under diakoni, undervisning og misjon:

- Vi vil integrere miljø-, forbruks- og rettferdsperspektiver i undervisning, trosopplæring og barne- og ungdomsarbeid.
- Vi vil innarbeide vern om skaperverket og kamp for rettferdighet i menighetens diakoniplan.
- Vi vil arrangere loppemarked, byttemarked eller gi rom for andre kreative tiltak.
- Vi vil arrangere temakvelder om miljø, klima, forbruk og rettferd.
- Vi vil delta i fasteaksjonen i Kirkens Nødhjelp (KN) og sørge for å ha KN-kontakt i menigheten.
- Vi vil samarbeide om misjonsprosjektet, gjerne med grønn profil.
- Vi vil at menighetens barne- og ungdomsarbeid skal gjennomføre et miljøprosjekt som kan engasjere og utfordre hele menigheten og/eller lokalsamfunnet.

Flere av disse tiltakene jobbes det allerede med i menigheten, mens andre må settes på agendaen. Shelter kom med forslag på å arrangere et byttemarked i kirken. Dette er et tiltak som både menighetsrådet og utvalget grønn kirke setter stor pris på, da fokus på gjenbruk er viktig med tanke på miljøet.

Det overordnede ansvaret ligger hos menighetsrådet. Sammen med staben skal diakoniutvalget, trosopplæringsutvalget og barne- og familierådet arbeide for å gjennomføre tiltakene.

"Jeg synger meg en blå, blå salme til deg, du hånd som sanker og som sår og senker deg med signing over jorden med legedom for alle våre sår. Som byr oss rette ryggen stå opp og gå i strid. med løftet hode skal hver sjel gå inn i Herrens tid. Så synger vi vår salme".

(Fra Blå salme av Erik Bye)

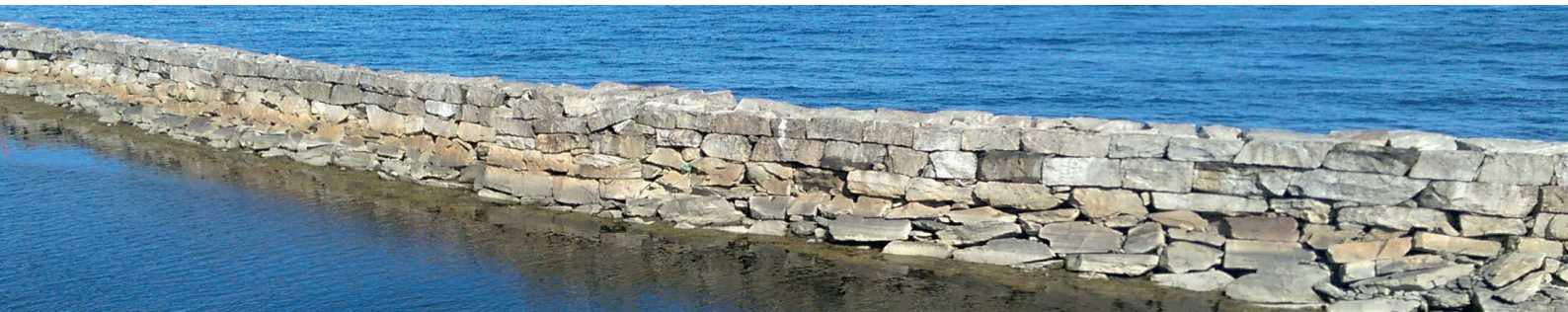
HELMER

Tekst og foto: Ivar Selmer-Olsen

Vi skaper hverandre og livene våre speiler seg i hverandre, liksom landskap på en forunderlig måte både kan være gamle og nye. En forsommer for mange år siden tok vi en tur langt ut i havgapet. Jeg hadde aldri vært her ute før. Solen skinte over svabergene, havet glitret og på de gamle bryggene hadde rødmalinga skallet av etter årtier med salt sjø. Grastustene klorte seg fast, og i sprekkene lå det små hus med underlig blomstrende hager.

En fisker i 60-åra tok oss med til havs. Han sto der i enmanns-sjarken sin og styrte utover mot ingenting, bare bølger, hav

Pensjonatvertinnen hadde gitt en noe ambivalent anbefaling: - Han er trivelig, han Helmer, selv om han er kristelig av seg. Hun hadde neppe tiltrodd meg slike tilbøyeligheter, men jeg hadde ikke noe i mot å bli betraktet som en broder i Kristus av fiskeren Helmer, om enn en broder av det noe frynsete slaget. Det var kanskje ikke så godt om brødre i Kristus der ute i skjæra, ikke vet jeg, så man burde vel lære seg å ta til takke med de brødre man får. Da vi kom i land viste han oss noen av skattene sine, hummerteinene og de nye maskinene til å bøte garna. Han hadde stua si ute på rabbene, og da vi sto på brygga for å ta

og himmel. Han forarget seg over å bli mistenkeliggjort av politibåten som bordet kystfiskerne for å sjekke maskevidde, mengder fiskeslag, og over trålerne som fikk herje som de ville lenger ute, som bare i kraft av sin størrelse fikk de politiske myndighetene på sin side. Bare fordi noen rikinger hadde råd til å bygge en kjempetråler, hadde de fått rett til å ta levebrødet fra de små. Han hadde nylig kommet hjem fra Lofotfiske, hadde dratt aleine de siste åra, 40 timers reise hver vei og 10 ukers fiske aleine i båten sin der nordpå. Jeg tenkte på mitt byliv, jeg var vant til å ta flyet til Oslo på møter på morgenen og rekke hjem til Dagsrevyen og ungene samme kveld.

Han snudde seg plutselig i sin gule oljebukse og spurte om jeg var kristelig av meg. Jeg vet ikke om mitt forsiktige ja var svaret på det han egentlig spurte om. Jeg var neppe frelst i hans betydning av ordet. Han hadde selvsagt sett at jeg tente meg en røyk, og han snudde seg mot meg og spurte om jeg brukte alkohol også. Jeg kunne jo ikke ljuge heller, og sa noe om at tingene kanskje så litt annerledes ut i mine kretser der inne i byen, noe han til min overraskelse godtok med en henvisning til bryllupet i Kana, og vi ble i grunnen gode venner. Han så vel at havet, fyret og landskapet gjorde inntrykk på meg, og min interesse for den lokale kirkegården var heller ikke av veien.

båten til byen på søndag kom han gående i helgedagsantrekket sitt, kvit skjorte uten slips, grå jakke og svart bukse med press, svarte tresko. Han sto og pratet med folk, men han hadde tydelig tenkt ut hva han ville si da han kom bort til meg rett før jeg gikk ombord.

- Vi er bare en liten prikk i havet her ute, var det han sa.
- Det er vi alle, svarte jeg dumt.

Mens jeg sto og kikket på at båten bakket ut fra kaia og løftet hånda til en avskjedshilsen, gjorde jeg noen mislykkede forsøk på å finne ut hva det var som gjorde så veldig inntrykk på meg. Det var ikke noe enkelt svar, det var mange. Kanskje handlet det om barndomserfaringer fra kystlandskap et annet sted i landet, det glitrende solblinkende havet, det sølvfargede treverket, malingen som var i ferd med å skalle av på bryggene. Kanskje var det far og hans krumme svette kropp en tidlig, tidlig solglitrende sommermorgen før solgangsbrisen satte inn. Vi hadde dratt tidlig ut fordi båten var så liten og påhengsmotoren bare hadde tre hester. Vi skulle ut til det ytterste skjæret før solgangsbrisen blåste opp for å finne en stein vi kunne bruke som gravstein til hans barnebarn.

Byåsen og Sverresborg menighet takker våre annonsører:

Kulinarium Kantine AS
· Gourmetmat
· Alt innen selskapsmat
· Konditori · Catering

RING FOR UKENS TILBUD! 926 96 269
Tel 474 63 467 | Bromstad v 57 | 7047 TRONDHEIM

FLATÅS
BEGRAVELSESBYRÅ

Tlf. **73 99 22 22**
Døgntelefon **932 90 086**
www.flataas.no

Trondheim gravmonumenter AS
Fabrikk: Byneset v/Flakk 72 84 40 90

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyelser
- Nedsliping av steiner
- Boltning av steiner
- Gravlykter og tilbehør

Byens største

BUNNPRIS
PRISENE TIL BUNNS - IKKE UTVALGET!
POST • TIPPING • APOTEK

BUNNPRIS HAVSTAD AS • Byåsveien 158
E-post: bphavstad@bunnpris.no

Elveseter
begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80
kontakt@elveseter.com
www.elveseter.com

PB
PIZZABAKEREN™

Pizzabakeren Øya 73 52 66 66
Pizzabakeren Byåsen 72 84 11 11

VIGDAL
begravelsesbyrå as

Mølabakken 5, 7224 Melhus
Vognhallvegen 2, 7023 Trondheim
72 89 00 80
Orkdalsveien 42, 7300 Orkanger
72 48 56 41

72 87 10 22
DØGNVAKT
www.vigdal.no

ROSENBEHANDLING
med praksiselev tlf.952 73 292

Ingrid Eikli Heggset
Facebook: Rosenmetoden med Ingrid

Byggmester
ULRIK RENDAL

Tlf. 915 44 254

Svanholm
GRAVFERD

Døgntelefon: 73 89 11 40 www.svanholm.no

Selsbakk menighetshus

Rimelig leie til minnesamvær,
konfirmasjon, bryllup osv.

Kontakt: Kjell Steinar Holum
tlf.: 73 98 48 93

FRISOR FIINBECK & FIA

*Siste nytt innen klipp, farge,
extension og hårpleie*

**Vi utfører alt innen hårpleie,
fra det klassiske til det moderne.**

Råkvåg: Tlf. 926 30 819
Ila: Tlf. 73 51 09 00
Byåsen: Tlf. 72 55 99 73
Stavset: Tlf. 72 56 13 33

Besøk vår hjemmeside:
www.fiinbeckogfia.no
www.peakshair.no

Eiendom - kontrakt - arv

www.advokatkvernes.no

Professor Brochs gate 8 A
7030 Trondheim

Tlf. nr. 93 28 60 60
Fax nr. 73 54 02 01
Org. nr. 992 136 251

Advokat Ola Kvernes
ola@advokatkvernes.no

Lian

Tlf. 72 56 51 10 | www.lianrestaurant.no
www.facebook.com/LianRestaurant

ROSKAFT
KJØKKEN STUDIO

Enormt utvalg | Topp service
Nydelige utstillinger | www.roskaft.no

Din annonse?

Pianostemmer Jens Ski
renetoner.no

Tlf. 932 22 989

Steinerskolen i Trondheim Barne- og ungdomsskole

**- et pedagogisk alternativ
der det kunstneriske engasjerer
og stimulerer lærelysten til elevene.**

Mellomila 1c 7018 Trondheim Tlf. 73 87 90 80
www.trondheim.steinerskolen.no

SKANSEN
VIDEREGÅENDE STEINERSKOLE

Studiespesialisering
Kunst, håndverk og teater sammen
med teorifagene... NOE FOR DEG?

Fortløpende inntak

Mellomila 1c 7018 Trondheim tlf. 73 87 90 80
www.trondheim.steinerskolen.no

DEN NORSKE KIRKE
Kirkelig fellesråd i Trondheim

Vi tilbyr
GRAVSTELL
- hele året

For mer informasjon om innhold og priser - se våre nettsider

Nett: www.kirken.trondheim.no • Tlf: 994 36 000
E-post: post@kirken.trondheim.no

Trondhjems Skiklub og en Fjeldsæterbane

Tekst: Kristen Aspaas, Byåsen historelag

Kristen Aspaas har vært en viktig ressursperson for flere historiske foreninger i Trondheim, også for Byåsen Historielag fra starten i 1992 og til han døde våren 2012, 89 år gammel.

En artikkel som han publiserte i Trondhjems Skiklub's årbok 1978-79 om etablering av en bane fra Trondheim sentrum opp til Fjeldsæter Turisthotell vil fortsatt være av interesse for menighetsbladets lesere.

Selskapet Graakallbanen ble stiftet 8. september 1916 og konsesjon ble gitt 2. august 1918.

Artikkelen er publisert i sin helhet nedenfor.

Den moderne skiløping i Trondhjem ble skapt de siste decenniene av 1800-årene. Ved århundreskiftet hadde skiløperne trukket opp i Gråkallområdet, der de nye anleggene Skistua og Fjeldsæter Turisthotell var de store sentra. Det var bare de færreste som hadde råd og anledning til å bli kjørt opp i Bymarka med hest og eller de nye automobilene. Det alminnelige publikum måtte med skiene på nakken slite seg opp Stenberget eller Møllebakken.

Planlegging av en elektrisk Fjeldsæterbane

Under første verdenskrig reiste derfor flere interesserte borgere tanken om en 12 kilometer lang elektrisk Fjeldsæterbane, og i den første komite av 1915 møtte kaptein Nils Bøckman for Trondhjems Skiklub. Skiklubbens formann i årene 1903-05 og 1908-10, dr. J. Bang, var representant for interessentene i Fjeldsæter-området.

Dette komitearbeidet førte til at A/S Graakallbanen ble stiftet den 8. september 1916. Selskapet fikk konsesjon ved Kongelig resolusjon av den 2. august 1918. Det er gitt for anlegg og drift av elektrisk bane fra Trondheim om Byåsen i Strinda til et punkt i nærheten av Fjeldsæter Turisthotell.

Det forutsettes 60 minutters vogner så lenge banen er enkeltsporet, dog skal banen gå hver halve time på søndager og store utfartsdager. Kjøretiden fra Torvet til Fjeldsæter vil bli 35 minutter. Hovedformålet med baneprojektet er å skaffe byens befolkning en lett, rask og billig adkomst til Bymarka. Dernest er det tatt sikte på skaffe adgang til billige byggetomter til Byåsen, i et strøk som mer enn noe annet omkring Trondheim egnert seg til bygge- og boplasser. Når villabebyggelsen i nevneverdig grad ikke har nådd dit opp, skyldes det mangel på kommunikasjoner.

Argumenter for en elektrisk forstadsbane

Den elektriske banes fedre pekte allerede for 60 år siden (skrevet i 1978) på at Bymarka med Bynesallmenningen og Leinstrandskogene til sammen dannet et stort skog- og fjellterreng, en veldig folke- og naturpark. De skriver i en utredning av juli 1917 bl.a.:

«I Bymarken kan skiløperne ta de herligste dagsture som regel fra november til utgangen av april måned. Fra Fjeldsæter og Skistuen fører Fjeldsæterchausséen som den præktigste akebakke like ned til byen. Sommerturistene vil også frem over alt på de av turistforeningen anlagte spadserveier».

I øst og syd på Byneshalvøya ligger vakre skog- og fjelltrakter, som er regnet for sport og jakt. Styret i A/S Graakallbanen peker spesielt på strøk som passer utmerket til villa- og hyttebebyggelse, selskapets eiendommer og tomtegrunner strakte seg fra Rognheim til Solem. Herrene ville også spre trafikken i marka. Banens trasevalg fulgte linjen Kyvann-Lian- Solemsåsen, og grunnen til dette var at Lian gård, med sin vakre og naturskjønne beliggenhet, var nevnt som

Graakallbanen på gamle Hoemsbrua. Kilde: Trondheim Byarkiv

det framtidige sted for et stort utfartssentrum og hotell. Denne ideen ble lagt fram da Fjeldsæter Turisthotel brente ned til grunnen i april 1917.

Lian restaurant sto ferdigbygd i 1933, samme år som Graakallbanen ble ført fram til denne gamle gården ved grensen mellom Strinda og Bymarka. Det nye anlegget på Lian erstattet det gamle Uglå gjestgiveri som brente høsten 1931. Banens ledelse gjorde i mellomkrigsårene meget for å skape et stort utfartsområde ved Lianvatnet. Lian skulle bli et attraktivt mål for byens turpublikum, sommer som vinter, og en konkurransearena for aktive svømmere, skøyte og skiløpere. Eldre idrettsutøvere erindrer ennå de de store stafettløp ved Lian, som samlet 500 deltakere. Man tør vel si at banen ikke maktet det ærgjerrige mål en opprinnelig hadde, Lian skulle bli Trondhjems Holmenkollen. Det var ikke forutsetninger for det, men det ble skapt et godt utfartssted ved Lian, ett av de beste i byens omegn.

Oppsummering

De herrer som la fram ideen om den prosjekterte, dobbeltsporede elektriske jernbane fra Trondheims Torv til Fjeldsæter Turisthotell, var fremsynte menn. De ville løse et problem dagens storkommune fremdeles strir med. A/S Graakallbanen kom ikke lenger enn til Lian, drøye 8 kilometer fra byens sentrum. Den ble en kombinert forstads- og sportsbane, som har spilt en stor rolle i utviklingen på Byåsen.

Det er merkelig å tenke på at banens initiativrike direktør, oberstløytnant Nils Bøckmann, begynte sitt senere livsverk som komitemedlem i Fjeldsæterbanen for Trondhjems Skiklub. Mange initiativ er opprinnelig kommet fra byens ideelle foreninger, og den gamle assosiasjonsånd er fortsatt sterk også i dagens samfunn.

SLEKTERS GANG

BYÅSEN KIRKE

DÅP I BYÅSEN KIRKE

- 26.02. Nora Marie Bjørkum
Jonas Fuglstad
Vilde Madelen Michael
Celina Tørø Sivertsen
Peder Torvik Skatteboe
Amund Opstad Skei
- 05.03. Trygve Svinvik
- 19.03. Celine Phalathip Johnsen
Sofia Orten
- 02.04. Emil Nymo Hofstad
Benjamin Langø Homstad
- 09.04. Lucas Johan Hannasvik
Hågensen
- 16.04. Live Mikkellaug
- 23.04. Saga Sand Dyrhaug
Olav Sandstad Dyrø
- 30.04. Silje Sundal Mørkemo
Magnus Normann Rolfsen

- Andreas Haslev Skoglund
Noah Uglem Trondsen
Ella Nergaard Tøndel
Viktor Gil Aakerøy
- 14.05. Trygve Rønningsgrind

DÅP I ANDRE KIRKER

- 12.03. Oliver Skatvold Mork
Aurora Bangsund Stinnerbom
- 26.03. Madeleine Berg Bollingmo
- 02.04. Sophie Svean Pedersen
Noelia Antonsen
Sigrid Garberg Drege
- 09.04. Ella Katrine Langfjæran Ørsjødal
- 16.04. Nathaniel Drevland
Ronja Drevland
- 30.04. Arnold Oettel Skalmerås
Emine Storrøseter

GRAVFERD

- 21.02. Henry Johan Smevik
Hanna Christine Aasen
- 23.02. Thor Kristian Hansen
- 24.02. David Kristoffersen
- 02.03. Tove Sissel Belsås
- 14.03. Anne Rolseth
- 21.03. Anne Katrine Ottesen
- 23.03. Per Lund
- 24.03. Arne Per Olav Hopland
- 04.04. Tor Eilif Johansen
- 06.04. Svein Erik Heim
- 11.04. Anna Albertine Jensen
Karstein Farstad
- 18.04. Turid Johanne Lindgård
- 19.04. Johan Peder Strøm
- 28.04. Georg Esa Ottesen
- 12.05. Karen Margit Weisæth

HAVSTEIN KIRKE OG SVERRESBORG KIRKESENTER

DÅP I SVERRESBORG MENIGHET

- 05.02. Elias Valør El-Hayek
- 18.02. Astrid Melvær Bjerås
William Zac Rosic Grotle
Fredrik Lundvang Lund
Jenny Othelie Monsen
Pernille Bredesen Smaavik
Olive Stensli
- 05.03. Jone Gundersen-Moen
Lavrans Fokstugu Lysen
- 12.03. Henrik Ustgård Hanssen
Johannes Botnen Kongsvoll
Dexter Nordvik Pedersen
Aurora Bangsund Stinnerbom
- 19.03. Ingeborg Berg Bjørkmo
- 26.03. Madeleine Berg Bollingmo
Eivind Sandø Eliassen
- 01.04. Emilia Da Silva Hyldmo
Olivia Da Silva Hyldmo
Arthur Bråtteng Pålsson
Oda Bråtteng Pålsson
- 09.04. Tobias Tiller
- 16.04. Ronja Drevland
Nathaniel Drevland
- 30.04. Emil Flaatt Liljefjell
Alma Nordahl Myklebust
Emine Storrøseter
- 07.05. Lars Martin Lilledal
Siri Flagstad Myrstad

DÅP I ANDRE KIRKER

- Emil Killi-Nossum
Ingrid Solli Rognan
Aksel Reite Garmo
Maximilian Louis Borchgrevink-
Hummelgård
Sanna Revdahl Rørosgård

DØDE

- 20.02. Stig Roar Johnsen
- 24.02. Fritz Otto Hertling
- 03.03. Solveig Remme
Ruth Hosen
- 07.03. Arvid Ingvar Birkelund
- 14.03. Tor Halvorsen
- 17.03. Guri Kristin Pedersen
- 21.03. Kari Reidun Melien

- 24.03. Monica Uddu
Aud Sofie Larssen
- 28.03. Harald Keilen
- 31.03. Inger Johanne Berg
- 20.04. Kristin Johansen Myrvold
Emma Hildur Karoline Ytterhus
- 28.04. Helene Torbjørg Føll
- 04.05. Liv Skjevold
Aud Ramberg Stenersen
- 05.05. Trond Aglen
- 09.05. Aase Marie Bakken
- 12.05. Borghild Johanne Skaldebø

VIGDE I SVERRESBORG MENIGHET

- 25.03. Irina Eigum og Håvard Eriksen

Sommersang i Lo kirke

Sankthans-aften – 23. juni – er det mye som skjer på Trøndelag Folkemuseum Sverresborg. Vi i Sverresborg menighet står for Sommersang i Lo kirke kl. 17.00. Da synger vi blant annet flere av de fine sommersalmene våre. Silje Kristin Meisal er prest, og kantor Ingrid Smalås har med seg en korggruppe fra menigheten.

Velkommen til Sommersang!

Vandregudstjeneste til Olavsvaka 28. juli

Tradisjonen tro blir det Vandregudstjeneste til Olavsvaka 28. juli. Vandregudstjenesten starter fra Sverresborg kirkesenter kl. 20.00. Så går vi innom Ilen kirke (ca. kl. 21.00) og Hospitalskirka,

og ved Vår Frue kirke møter vi dem som vandrer fra østsida av byen (ca. kl. 22.00) og går så videre til Domkirka der Olavsvakegudstjenesten starter kl. 23.00. Ved hvert stoppested er den en enkel liturgi, og mens vi går, synger vi kjente salmer. Det går an å koble seg på vandringa undervegs. For dem som er med fra kirkesenteret kan det være lurt å ha med seg en sekk med vann og kanskje noe å bite i undervegs. Vandregudstjenesten er en fin start på Olsok-helga.

Amanda slutter

- Æ kan gjør det! Et typisk utsagn fra Amanda. Amanda Kvande Gerhardsen har vært knyttet til og aktiv i Sverresborg menighet siden hun ble konfirmert i 2005. Hun har vært en av våre trofaste ungdomsledere.

Men de siste 2,5 årene har hun vikariert som menighetspedagog i menigheten. Og vi er mange som har satt stor pris på Amandas engasjement, kompetanse, tydelighet og vennlighet.

- Det har vært fint å jobbe så nær trua mi, sier Amanda. Jobben har gjort at jeg har blitt mer bevisst hva jeg tenker og mener og står for. Det har jeg brukt mye tid på. Og det har jeg utviklet meg selv på, – og derfor har jeg trivdes så godt i trosopplæringsarbeidet.

Den største delen av arbeidet hennes har gått til arbeid med barn, men hun har hatt med alle aldersgrupper å gjør. – Baby-sangen har vært en stor utfordring for meg. I starten var det det jeg gruet meg mest for, men etter hvert er det blitt det aller fineste for meg. Der kommer jeg nært inn på folk og får bygd relasjoner.

Amanda er opprinnelig utdannet fotograf, og hun går nå helt inn i det som er hennes egentlige yrke. Men hun forsvinner ikke helt fra menigheten. Amanda sitter i menighetsrådet, og vil derfor være knyttet til arbeidet i Sverresborg menighet i flere år framover.

Stor takk til Amanda og det hun har gitt og betydd for mange i Sverresborg menighet!

En annerledes kulturkveld

26. oktober vises forestillingen

«Jakob – veien hjem er lang» i Byåsen kirke kl. 19.30.

En bibelfortelling presentert i ord og toner ved forteller Helga Samset og musiker Jonas Kilmork Vemøy.

Forestillingen varer ca 1 time, og ettefølges av samtale og suppe. Billetter kr 100,-.

Guro starter

Guro Gaustad Andersen er nå tilsatt i fast stilling som menighetspedagog i Sverresborg menighet. Arbeidet i Sverresborg er ikke helt ukjent for Guro, for hun har som menighetspedagog i Ilen menighet hatt flere samarbeidsprosjekt med Sverresborg.

Velkommen til Sverresborg menighet, Guro!

Endringer i Byåsen

Fra sommeren blir det tre endringer i staben i Byåsen kirke. Else-Linn Haga Øverkil har sagt opp sin stilling som menighetspedagog/kateket, mens kantor Wenche-Helene Fossen skal jobbe i Byneset og Leinstrand det neste året. I tillegg blir det et årsvikariat i stillingen som menighetspedagog for ungdom. Mer info om de nye som starter kommer i neste menighetsblad.

Vi har spurt Else-Linn Hage Øverkil om hva hun synes har vært det beste med å jobbe i Byåsen menighet gjennom 7 år:

- Å glede seg til å gå på jobb hver dag. Jeg var heldig som fikk jobbe med kloke, varme og rause kollegaer. Jeg fikk også møte utrolig mange fine ungdommer på Byåsen. Det å sitte rundt kveldsmaten på IMI-Stølen eller utenfor teltene i kveldstimen på leir i Bø – og snakke om store og små tema. Det føltes meningsfullt.

- Jeg har lært mye om at det er lurt å bruke tid på mennesker. Være tilstede, interessert, se og lytte.

- Jeg kommer til å huske mye fra årene i Byåsen, som fine øyeblikk og samtaler med konfirmanter, å få lage en musikal, eller å le sammen med gode kollegaer og spise kake og reker på stabsdager. Å bli vekket midt på natta på IMI Stølen fordi noen konfirmanter bråker, eller å sitte i regn og sol i bade-land i Bø, sette opp telt, sitte på tog i timesvis. Å høre konfirmanter si at kirka har betydd en forskjell, eller at de ønsker å bli kristne, eller gå pilegrimsvandring med 200 14-åringer i pøsregn. Kaffe og e-post på kontoret til utsikten av soloppgangen over Trondheim!

- Jeg vil savne det varme og gode arbeidsmiljøet jeg var så heldig å få være en del av, og så ønsker jeg at Byåsen menighet klarer å være en tydelig kirke framover. Det er viktig å ha riktig fokus, snakke om Jesus, være en åpen kirke og lage gode møtesteder for alle mennesker på Byåsen.

Menighetens hyggestund i Byåsen kirke

Annenhver tirsdag kl. 11.30:

12. september: «Salmeboka som TV-suksess.»

Gjest: Helge Gudmundsen, prosjektleder for «Salmeboka minutt for minutt»

26. september: «Byåsen Men at Work»

Gjest: Svern Ferry Utengen

10. oktober: Åpent tema

24. oktober: «Skatter fra bokenes verden»

Gjest: Byåsen bibliotek

GUDSTJENESTER

BYÅSEN KIRKE

11. juni Treenighetssøndag

Familiegudstjeneste ved Lianvannet, ved Ludvig Aasen og Gunn Mogseth Skrove. Musikk ved Per Olaf Green, trekkspill.

18. juni 2. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Camilla Winsnes

25. juni 3. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik

2. juli 4. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik

9. juli 5. søndag i treenighetstiden

Kl. 11.: Gudstjeneste ved Ludvig Aasen

16. juli 6. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Ingen gudstjeneste i Byåsen

23. juli 7. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Camilla Winsnes

30. juli 8. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Ingen gudstjeneste i Byåsen

6. august 9. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik

12. august

Kl. 11: Konfirmasjonsgudstjeneste ved Ludvig Aasen og Ida Marie Weltzien

13. august 10. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Ludvig Aasen

20. august 11. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Camilla Winsnes

27. august 12. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Familiegudstjeneste ved menighetens ansatte og Byåsen familiekor. Solidaritetssløp etter gudstjenesten.

3. september 13. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Ludvig Aasen

10. september Vingårdssøndagen

Kl. 11: Gudstjeneste med konfirmantpresentasjon, ved Ludvig Aasen

17. september 15. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste med konfirmantpresentasjon, ved Steinar Leirvik

Kl. 14: Friluftsgudstjeneste Marken gård ved Skjelbreia, ved Steinar Leirvik og Byåsen historielag.

HAVSTEIN KIRKE OG SVERRESBORG KIRKESENTER

(Når ikke annet står, er det i Havstein kirke)

11. juni Treenighetssøndag

Sverresborg kirkesenter kl. 11: Familiegudstjeneste ved menighetens ansatte

18. juni 2. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal

23. juni Sankthansaften

Kl. 17 i Lo kirke, Trøndelag folke-museum: Sommersang ved Silje Kristin Meisal og Ingrid Smalås

25. juni 3. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal

2. juli 4. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal

9. juli 5. søndag i treenighetstiden

Ingen gudstjeneste i Sverresborg menighet

16. juli 6. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

23. juli 7. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

28. juli Olsokaften

Kl. 10: Vandregudstjeneste mot Olavs-vaka i Nidarosdomen. Start Sverresborg kirkesenter

30. juli 8. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

6. august 9. søndag i treenighetstiden

Ingen gudstjeneste i Sverresborg menighet

13. august 10. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal

20. august 11. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal

27. august 12. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

3. september 13. søndag i treenighetstiden

Sverresborg kirkesenter kl. 11: Familiegudstjeneste ved menighetens ansatte
Førsteklassingene inviteres

Lørdag 9. september

Kl. 10: Dåps-gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

10. september Vingårdssøndagen

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

17. september 15. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal. Presentasjon av konfirmantene.

ANSATTE

BYÅSEN MENIGHET

Byåsen kirke, Selsbakkliå 7, 7027 Trondheim

Sokneprest
Steinar Leirvik
tlf: 996 90 565

Kapellan
Ludvig Aasen
tlf: 481 13 436

Kapellan
Camilla Winsnes
tlf: 901 99 048

Menighetsforvalter
Ingrid Eikli Heggset
tlf: 994 36 000

Leder menighetsrådet
John Stene
tlf: 952 63 022

Diakoniarbeider
Anne Talsnes Flatmo
tlf: 905 83 293

Menighetspedagog barn
Gunn Mogseth Skrove
tlf: 913 98 683

Menighetspedagog ungdom
Maria Fiske Eliassen
tlf: 952 07 509

Kirketjener
Håvard Singstad
tlf: 901 88 976

Vikar kateket
Ida Marie Weltzien
tlf: 908 02 875

Kontortid Byåsen:

Man–fre kl. 10.00–14.00. Kirken i Trondheim, felles servicekontor Munkegata 6: Mandag, onsdag, torsdag, fredag: kl. 08.30–14.30. Tirsdager: kl. 08.30–13.30
Tlf: 994 36 000 | **Kontonummer:** 1503 81 70276 | Vipps: 77889 | www.kirken.no/byaasen | post.byaasen.trondheim@kirken.no

SVERRESBORG MENIGHET

Gamle Oslovei 21, 7020 Trondheim

Sokneprest
Hans Kristian Solbu
tlf: 930 06 999

Kapellan
Silje Kristin Meisal
tlf: 907 81 749

Menighetsforvalter
Aud Singstad
tlf: 954 55 161

Kantor
Ingrid Smalås
tlf: 414 18 370

Menighetspedagog
Guro Gaustad Anderssen
tlf: 932 66 035

Leder menighetsrådet
Ivar Selmer-Olsen
tlf: 909 21 743

Kirketjener
Merete Thalberg
tlf: 902 42 527

Kontortid Sverresborg:

Tirsdag, torsdag, fredag kl. 10.00–14.00. Onsdager kl. 10.00–12.00.
Kirken i Trondheim, felles servicekontor Munkegata 6:
Mandag, onsdag, torsdag, fredag: kl. 08.30–14.30.
Tirsdager kl. 08.30–13.30

Tlf: 994 36 000

Kontonummer: 1503 74 86903 | Vipps: 12060

www.kirken.no/Sverresborg
post.sverresborg.trondheim@kirken.no

BYÅSEN PROSTI

Selsbakkliå 7, 7027 Trondheim

Prost i Heimdal og Byåsen
Bertel Aasen
tlf: 456 19 825

Prosteseekretær
Nina Sandstrøm Angelsen
tlf: 994 36 000

Avdelingsleder Heimdal og Byåsen soner
Lars Dagfinn Lossius
tlf: 976 63 110

Administrasjonskonsulent for Byåsen og Heimdal
Torill Godø
tlf: 916 36 260

Vakt-/nødtelefon for presten i Trondheim
481 62 569
Telefonen betjenes hverdager kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider

HAVSTEIN KIRKEGÅRD
Tlf: 994 36 000 / 456 19 817 (dagtid)

Menighetsbladet
Postboks 3340
Hallset
7427 Trondheim

GJESTESKRIBENTEN

Knut Arnjot Braa

Guri Hetland

Hege A. Merakerås

Kristian Dahlberg Haug

Et sted i Bekaadalen for over tretti år siden

Foto: Byavisa

En klam lukt av sand. Varm, rød sand. Sirisser som synger i kveldsmørket. Fuglenes hysteriske kvitter på morgenen. Solen som steker og gjør skaisetene i Landroverne umulig å sitte på. Lukten av våpenolje. Svette. Muezzinens bønnerop fra minareten. Ungenes glade latter og den tunge rumlingen av stridsvognbelter.

Av og til to F16 fra sør mot nord. Alltid fra sør mot nord og alltid parvis. Fra Israel, opp Bekaadalen for å bombe posisjoner utenfor Beirut. Hvordan de returnerer får vi aldri helt greie på. Vi hører bare detonasjonene noen minutter etter at de stålgrå bombemaskinene passerer.

En mitraljøsosalve spiller opp et sted ut i natten. Umulig å si hvor det blir skutt fra. Lyden blir kastet mellom Libanons dype daler, bratte fjellsider og grønne åser slik at forvirringen blir total.

Flyktningestrømmene gir oss en pekepinn. Bulkede Mercedeser, gamle traktorer, rustne, gamle Peugeoter og Toyota pickuper på vei sørover, nordover, fra øst mot vest og omvendt. Bak rattet, familiefedre, med mørke blikk og en aggressivitet som viser hvor dypt redselen stikker. Ved siden av dem eller i baksetet eller på planet bak, resten av familien.

Kvinner godt skjult under burka og sjal. Unger med åpne munn, skitne ansikter og taushet i hver del av kroppen.

Felles for dem alle er øynene. Funklende, oppsperrede – fylt til randen av alt det de har sett og opplevd.

Fast forward til 2017

Her hjemme har vi feiret frigjøringsdagen, veteranenes dag og 17. mai. Vi står foran en sommer som (forhåpentligvis) gir oss sol og varme og en masse samvær med de vi er glade i. Vi som har jobbet med våpen i hånd, i fredens tjeneste, vet at ingenting har forandret seg. De som døde i Libanon i 82 fortsetter å dø i Syria i dag. Lidelsene er like store, utfordringene likeså og alltid, alltid er det de mest sårbare og uskyldige blant oss lider mest.

La oss ta med oss øyeblikksbildet av meg og mine kollegers opplevelser i 1982 og tenk på at det fremdeles sitter unger i båter og på lasteplan med oppsperrede øyne fylt til randen over alt det de har sett og opplevd.

God sommer.

Knut A. Braa

FN-veteran, forfatter og reklamemann